

måned fra eller til spiller ingen rolle. Retssikkerheden for beboerne med hensyn til, at den erstatning, de skal have for deres lovligt opførte installationer, umuliggøres, hvis de er fjernet, inden endelig afgørelse træffes. Når man ser på, hvordan andre ulovligt opførte ejendomme er behandlet af offentlige instanser (bl.a. Frøstruplejren), virker det grotesk, at syv ældre mennesker udsættes for tvangsbøder efter 1. september, og at nedrivningsudgifterne formentlig efter den dag overgår til kommunen, idet overenskomsten gælder såvel bygning som grund, ligesom det forekommer meningsløst at give en ekspropriationserstatning med den ene hånd og samtidig med den anden hånd idømme tvangsbøder, som meget let kan løbe op i det samme beløb, blot fordi to offentlige myndigheder ikke kan snakke sammen og koordinere deres arbejde.

Svar (11/9 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Den 15. juni i år traf Naturklagenævnet – i medfør af naturbeskyttelseslovens bestemmelse om strandbeskyttelseslinjen – endelig afgørelse i sagen vedrørende de syv ulovligt opførte bygninger på Bangsbo Strand.

Naturklagenævnets afgørelse er en stadfæstelse af Nordjyllands Amts påbud om, at bygningerne fjernes. Fristen for fjernelse er sat til den 1. september 1995.

Ifølge reglerne i naturbeskyttelsesloven behandles klager over amtsrådenes afgørelser om strandbeskyttelseslinjen af Naturklagenævnet, såfremt klagen efter nævnets vurdering har meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål. Skov- og Naturstyrelsen afgør andre klager.

I nærværende sag har Naturklagenævnet – efter en gennemgang af sagen – vurderet, at klagen skal behandles og afgøres af nævnet selv.»

Naturklagenævnet er et uafhængigt, domstolslignende organ, og jeg har derfor ikke mulighed for at gribe ind over for de afgørelser, som nævnet træffer i medfør af naturbeskyttelsesloven.

Jeg kan således ikke foranledige, at den frist, som Naturklagenævnet har fastsat for fjernelse af de ulovligt opførte bygninger, udsættes.

Spørgsmålet om eventuel udsættelse af fristen for nedrivning må i givet fald rejses over for Naturklagenævnet af de pågældende grundejere.

Spm. nr. S 2558

Til socialministeren (6/9 95) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Agter ministeren at tydeliggøre bistandslovens regler om ældres flytterettigheder og i givet fald hvordan og hvornår?«

Begrundelse

I en artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten den 19. juli 1995 fremgår det, at kommunernes pligter og rettigheder ikke er beskrevet tydeligt nok i bistandsloven.

Svar (15/9 95)

Socialministeren (Bjørn Westh, fg.):

Efter bistandslovens § 83, stk. 2, har borgere, der ønsker at flytte til en anden kommune, ret til at blive optaget i en institution eller få anvist en ældreegnet bolig med kommunal anvisningsret i denne kommune, når ganske særlige forhold taler for det.

Retten til anvisning af bolig i plejehjem forudsætter, at en af de særlige grunde, der er nævnt i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 585 af 24. juni 1992 om optagelse i plejehjem m.v. i en anden kommune, jf. lovens § 83, stk. 3, er opfyldt.

De særlige grunde i Socialministeriets bekendtgørelse er:

- 1) Et ønske om at bevare en tæt kontakt til nære pårørende med bopæl i den ønskede tilflytningskommune,
- 2) et ønske om af religiøse grunde at blive optaget i plejehjem, hvis hovedformål er, at personer med samme religiøse overbevisning kan være sammen, eller
- 3) et ønske om at få ophold i en særlig bolig, beregnet for personer, der er omfattet af lov om erstatning til besættelsestidens ofre.